

LJETO KAO NAJVEĆE NADAHNUĆE

Hana Kalebić, Vela Luka – Split
hanakalebic12@gmail.com

Rođena sam 30.11.2000. u Zagrebu. Međutim, sav svoj dosadašnji život provela sam u Veloj Luci gdje sam pustila korijenje i našla žarište svoje inspiracije. Kreativnu crtu sam naslijedila od oba roditelja, koji su mi ujedno i velika podrška. Sklonost prema kreativnim aktivnostima razvila sam rano, no pravu ljubav prema slikanju, crtanju i pisanju otkrila sam tek u stanci između srednje škole i višeg obrazovanja. Za vrijeme đачkih dana u osnovnoj školi, umjetnost mi je približila i predstavila nastavnica Mirjana Žuvela. To je za mene bilo nešto zabavno, opuštajuće i šareno, no bez dubljeg filozofskog značenja. Ipak, privlačilo me istraživanje vlastitih mogućnosti, otkrivanje boja, poteza, medija te sam uz poticaj nastavnika Damira Telente htjela upisati Srednju umjetničku školu u Zagrebu. Na nagovor roditelja ostala sam i završila gimnaziju u Veloj Luci na čemu sam im zahvalna. Jer, srednja škola je bila period u kojem sam donijela par ozbiljnih odluka *vis a vis* umjetnosti. Pronašla sam nadahnuće u antici, nadrealizmu, posebice u radovima hrvatske umjetnice Karine Sladović. Dobila sam prve akrilne boje na poklon i priliku da u sklopu udruge Likovno stvaralaštvo Vele Luke oblikujem i složim mozaik. Osim samog iskustva tkanja mozaika, velika motivacija su mi bili i ljudi s kojima sam u tom periodu bila okružena. Pratili su moj

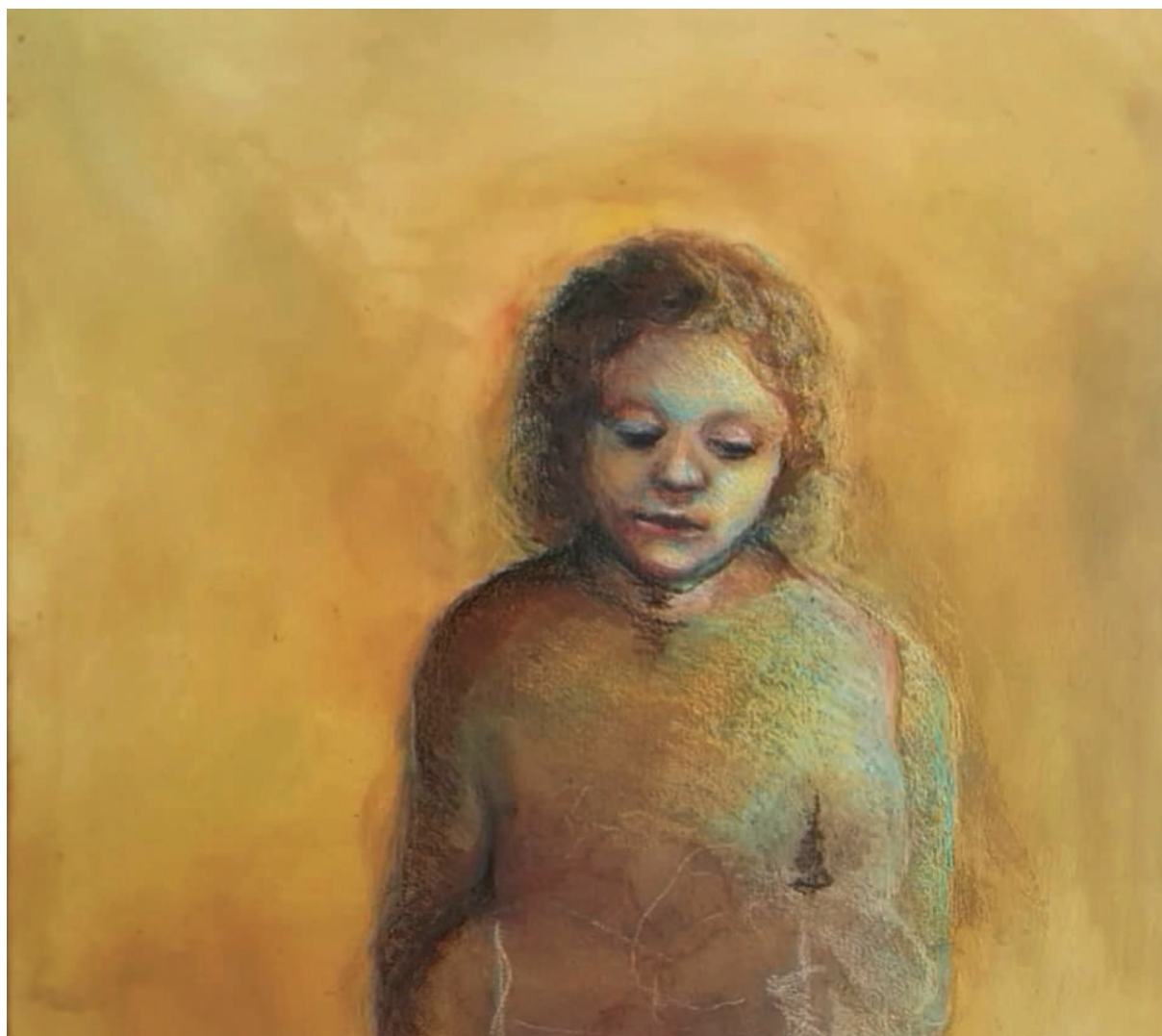
I danas mi je ljeto najveće nadahnuće. Mirisi, zvukovi, boje, toplina kože i okus voća vraćaju me u mutne trenutke djetinjstva koje bi htjela jednog dana još jednom prenijeti na platno, ali sigurnije i odlučnije.

kreativni razvoj od samih početaka do dandanas. Dobila sam i priliku četiri puta izlagati svoje radove u prostorima spomenute udruge. No, posljednja izložba bila mi je najupečatljivija. Radilo se o izložbi radova Elle Fleš, koja mi je velika inspiracija, i mojih nekoliko slika koje su zajedno prikazivale motive žena koje uživaju u ljetu. I danas mi je ljeto najveće nadahnuće. Mirisi, zvukovi, boje, toplina kože i okus voća vraćaju me u mutne trenutke djetinjstva koje bi htjela jednog dana još jednom prenijeti na platno, ali sigurnije i odlučnije. Nakon mature pozdravila sam se sa otokom i pokušala upisati Likovnu akademiju u Zagrebu. Nisam uspjela ostvariti cilj pa sam odlučila ostati u Zagrebu te raditi kako bi ga bolje upoznala i bolje se pripremila do idućeg puta. No, rad i zagušljiv

Još sam na samim počecima stvaranja i moj se pogled na umjetnost mijenja i dopunjuje svaki dan. No, mogu reći da dobar rad mora izazvati u promatraču neku emociju, bilo sreće, tuge, zbunjenosti, ljubavi, prisnosti, bilo mržnje, kao i da je umjetnost prijeko potrebna, poput hrane ili lijeka.

stan polako su gasili tu želju. Stoga sam odlučila otvoriti vidike, isprobati sve te pronaći svoj stil. Ove sam godine uspješno započela studij na Umjetničkoj Akademiji u Splitu. Smjer koji sam odabrala je likovna kultura te mi je cilj mlađe naraštaje ohrabriti i olakšati put k ostvarivanju njihovih kreativnih želja.

Još sam na samim počecima stvaranja i moj se pogled na umjetnost mijenja i dopunjuje svaki dan. No, mogu reći da dobar rad mora izazvati u promatraču neku emociju, bilo sreće, tuge, zbunjenosti, ljubavi, prisnosti, bilo mržnje, kao i da je umjetnost prijeko potrebna, poput hrane ili lijeka.

„Malena“, akril i suhi pastel (50x50 cm)

„Djevojčica s kozličem“, akril i uljni pastel na platnu (100x150 cm)

„Mecena“, uljni pastel i akril (100x70 cm)

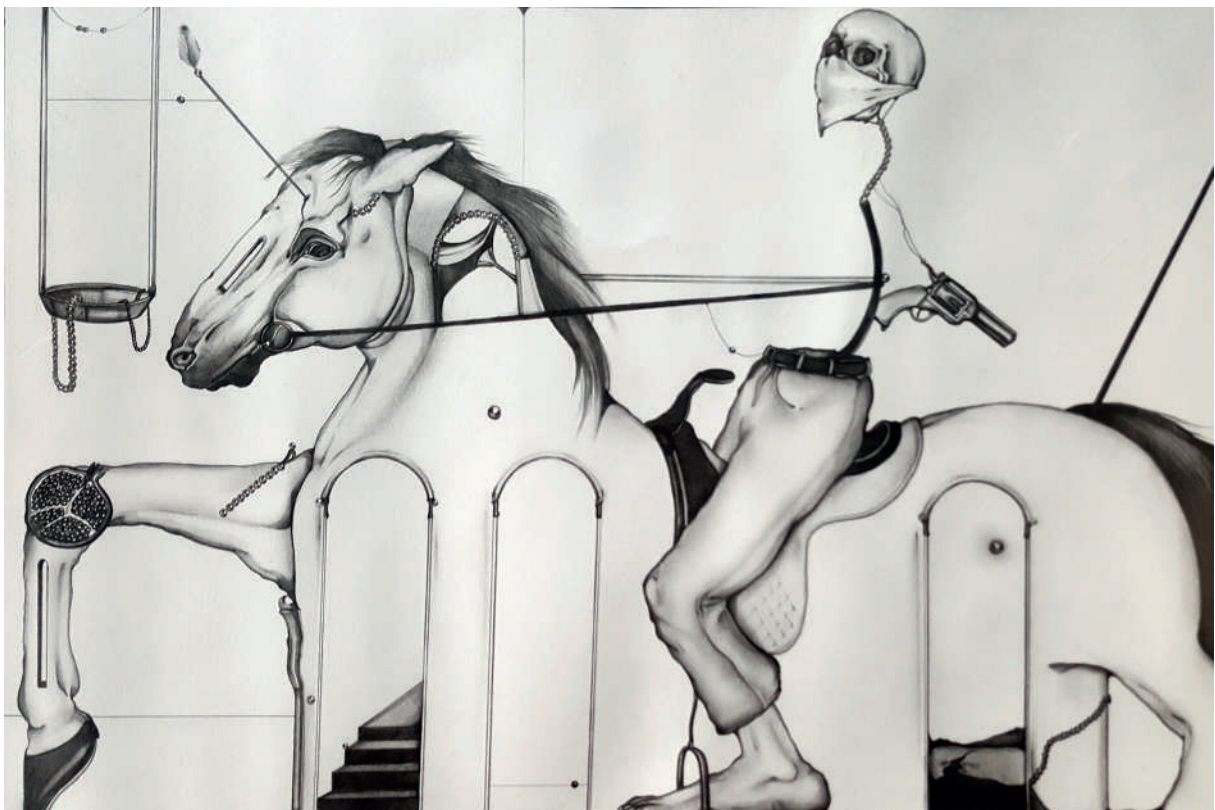

„Kupačica“, akril na platnu (50x60 cm)

„Nemani“, tuš na papiru (50x30 cm)

„Kauvoj na bukefalu“, grafit (A3 format papira)

„Daleko od doma“, ulje na platnu (120x120 cm)